

Saafrømt en af Konventionsmagterne opsig Overenskomsten, har Opsigelsen kun Virkning overfor denne Magt; de andre Magter beholde indtil den 31. Oktober i Opsigelsesaaret Ret til at tilkendegive deres Hensigt, om de ligeledes ville udtræde fra den 1. September det paafølgende Aar. Skulde en af disse Stater ønske at benytte denne Ret, skal den belgiske Regering inden 3 Maaneder foranledige Afholdelsen af en Konference af Magterne i Brüssel for at raadslaa om, hvilke Forholdsregler der skal træffes.

Artikel 11.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst finde Anvendelse paa Konventionsmagternes oversøiske Provinser, Kolonier og fremmede Besiddelser. Undtagne ere de britiske og nederlandske Kolonier og Besiddelser, der dog ere underkastede Bestemmelserne i Artikel 5 og 8.

Artikel 12.

Opfyldelsen af Overenskomstens Forpligtelser sker under Forbehold af de Formaliteter og Regler, som de deltagende Landes Forfatninger foreskrive.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres og Ratificationerne deponeres i Brüssel i Udenrigsministeriet den 1. Februar 1903 eller tidligere, om ske kan.

Det følger af sig selv, at nærværende Overenskomst først bliver fuldt ud gyldig, naar den i det mindste ratificeres af dem af Konventionsmagterne, som ikke ere nævnte i Undtagelsesbestemmelsen i Artikel 6. Saafrømt en eller flere af disse Stater ikke skulde have deponeret deres Ratificationer inden den ovennævnte Frist, skal den belgiske Regering straks foranledige, at de øvrige Konventionsmagter tage Bestemmelse om, hvorvidt nærværende Overenskomst skal være bindende for dem alene.

Til Overenskomsten føjes følgende Slutningsprotokol:

Forinden Sukkerkonventionens Underskrift mellem Regeringerne i Tyskland, Østerig og Ungarn, Belgien, Spanien, Frankrig, Storbritannien, Italien, Nederlandene og Sverige ere Repræsentanterne blevne enige om følgende:

ad Art. 3.

Da „Overtolden“ har til Hensigt at yde en virksom Beskyttelse til ethvert sukkerproducerende Lands Hjemmemarked, forbeholde de høje kontraherende Parter sig Ret til at lade indtræde en Forhøjelse af Overtolden i de Tilfælde, hvor betydelige Mængder af Sukker blive indførte hos dem fra et Konventionsland; denne Forhøjelse maa dog kun ramme Sukker fra det paagældende Importland.

Forslaget skal forebringes for den faste Kommission, som indenfor en kort Frist træffer Afgørelse om Skridtets Berettigelse, dets Varighed og Forhøjelsens Størrelse; denne maa dog under ingen Omstændigheder overstige 1 Fr. pr. 100 Kilo.

Kommissionen kan kun tiltræde Forhøjelsen, naar vedkommende Marked er blevet overbebyrdet paa Grund af en virkelig økonomisk Svaghed og ikke ved en kunstig Prisforhøjelse gennem Kartellering.

ad Art. 11.

A. — 1°. Den britiske Regering erklærer, at saalænge Overenskomsten gælder, skal der ikke ydes Sukker fra Kronkolonierne nogen direkte eller indirekte Præmie.

2°. Den erklærer endvidere, at som Undtagelse og under Forbehold af fuld Handlefrihed med Hensyn til de mellem Storbritannien og dens Kolonier og Besid-